DUPĂ VISCOL...

Acum o săptămînă am simțit primăvara. Dar a fost doar vis. Sideris și Papaioanou speriați la gîndul că soarele a și scos la iveală gazonul lui Radu Nunweiller, i s-au plîns Morarului olimpic, care, impulsiv cum îl știți, ne-a trimis Viscolul. Mai mult decît atît, sub influența bătrînului cotcar Ulise, am primit și un dar grecesc — o săptămînă întreagă de patinaj artistic — pentru ca gîndurile să se depărteze cît mai mult de Atena lui April.

Vrînd nevrînd, ne-am așezat în fotolii, la cîțiva metri de Ondrej Nepela și Gaby Seyfert.

Cum a fost? Eforturile patinatorilor sînt, după părerea modestă a cronicarului de fotbal, admirabile.

E de-a dreptul extraordinar curajul patinatorilor în încercarea de a forța limitele destul de precise ale sportului lor. Patinajul artistic are, în fond, o superbă monotonie. Dacă vreți, o monotonie a perfecțiunii. (Am văzut cuplul Belousova-Protopopov repetînd la încălzire pînă și zîmbetul care urma să fie adresat arbitrilor și publicului).

E, într-adevăr, extraordinar efortul patinatorilor... Toți caută, caută la nesfîrșit, pentru a ascunde limitele lamei de oțel. Unii se aliază cu „Sonata Lunii". Alții încearcă să transforme dreptunghiul de gheață într-o sală de bal. Englezii dansează... căzăcește. Rușii se unduiesc pe teme din Carmen. Fetele imaginează decolteuri mai picante decît cele ale Brigittei Bardot. Băieții oscilează, vestimentar, între David Copperfield și Hugues Aufray. Patrick Pera, scos din fire de privirea înghețată a arbitrului cel scund — Wolmerson, îmi pare — încearcă marea lovitură de grație: tumba bufonului. Dar ochii înghețați refuză să aplaude decorul, fardul, coafura, minecile hamletiene. Ochii reci măsoară doar înălțimea săriturii, poziția pieptului sau șanțul minuscul săpat de patină. Iar nota se înalță aspră, ca un stop inoportun... Publicul fluieră. E, dacă vreți, jocul lui pentru fringerea monotoniei superbe a patinajului... Dar Wolmerson nu clipește. Patinajul e linie, cerc, și, cel mult, spirală. Volănașele și ochii dați pe spate aparțin operetei...

★

Am fost vineri după-amiază la Dinamo. Totul era alb. Atît de alb, încît barele deveniseră sure. În drum spre sala de sub tribună, am căzut de cîteva ori în dunele imaculate.

Am deschis ușa. Dinamo se antrenează. (Sala e lată de cîțiva metri. Între stîlpii susținători ai tribunelor sînt, de asemenea, doar 5—6 metri). Grupuri de cîte cinci joacă „pisica și șoarecele". Al cincilea, în mijloc, lîngă stîlp, șoarecele. Cele patru pisici, Pircălab, Ghergheli, Boc și Frățilă, se joacă cu șoarecele Coman. Mingea capătă traiectorii bizare, cu complicitatea pereților. Pisicile țîșnesc, pivotează și se rostogolesc cu viteza filmelor mute. Pircălab pare cuprins de friguri. Părul lui Boc curge peste ochi. „Doctorul" Frățilă și-a abandonat de mult eleganța calmă. Ghergheli rîde. (Pentru prima oară după Wembley). Coman, îngrozit de sadismul pisicilor, caută, în zadar, o ieșire.

Am stat o oră întreagă, urmărind jocul nebun al șoarecelui și al pisicilor. Era un simplu exercițiu din milionul de exerciții care încearcă să pregătească miliardul de variante posibile pe gazonul incomparabil al fotbalului.

Din ochii arbitrului Wolmerson țîșneau, în sfîrșit, scînteile vesele.

Ioan CHIRILA

DE PE MALURILE ARIEȘULUI PE CELE ALE TAMISEI...

Acum un an, istoria acestui salt era de domeniul incredibilului...

Vom derula filmul unui an unic din viața unui tînăr fotbalist. Nu vom adăuga nici o înfloritură, nici un element suplimentar, „de régie", care să creeze „atmosferă", ci vom opera cu rigurozitatea ciné-verité-ului, care-și surprinde eroii exact așa cum sînt. Așadar, motor! — cum ar spune cineastul.

PRIMA SECVENȚĂ

...20 octombrie 1967. O zi de toamnă ca oricare alta. Sau aproape. Elementul particular: e duminică și e zi de fotbal. Pe stadionul clujean se dispută partida „U"—U.T.A. Joc alert, urmărit cu plăcere de tribune. Un incident rupe la un moment dat cu brutalitate armonia spectacolului sportiv. O minge lungă aruncată de Petescu în careul clujean, trei jucători — Axente, Crețu și Anca — urmăresc acel balon, un atac prin alunecare al ultimului, o mișcare greșită a lui Crețu și un zgomot surd, de os frînt. Anca e la pămînt, se tăvălește gemînd pe gazon... Fractură!

La clinică, diagnosticul este confirmat de dr. Alexandru Pop: fractură de tibia.

UNA DIN SECVENȚELE IERNII 1967/1968.

În drum spre stadion, mă întîlnesc în parcul orașului cu proaspătul convalescent Anca. Șchioapătă vizibil. Ajungem la vestiarele echipei, de unde întreg lotul pleacă la antrenament la complexul Victor Babeș. Inclusiv Anca. Deși zăpada are 15—20 cm, băieții fac un antrenament obișnuit cu mingea. Anca are regim special. Fuge „clopin-clopin" pe aleile parcului, în jurul terenului, face gimnastică individuală. Am impresia că nimeni nu-l bagă în seamă. El mușcește însă cu o îndîrjire care-ți alungă mila ce te cuprinde în primă instanță, forțîndu-ți admirația.

(Citat Anca: **„În acea perioadă, antrenorul Săbăslău îmi spunea că n-o să-mi mai revin niciînd la ce am fost odată! Poate că și asemenea „încurajări" m-au făcut să strîng din dinți și să „trag" pînă la capătul puterilor!)**

PRIMA SECVENȚĂ ÎNCURAJATOARE

...Bacău, 17 martie 1968. În deschiderea meciului de seniori Dinamo Bacău — „U", în jocul echipelor de tineret este încercat la cererea lui repetată, Anca. Deși piciorul drept păstrează o rigiditate evidentă, fundașul clujean rezistă cele 90 de minute.

. . . . . .

Muncind cu o rară voință, făcînd solitare crosuri pînă

Anca, spectator pe banca rezervelor, la cîteva săptămîni după accident
Foto: R. WAGNER

în vîrful Feleacului (!) și în pădurea Hoia, Anca revine într-un timp record în prima garnitură a lui „U", reîncadrîndu-se, de la început, în dispozitivul echipei.

SECVENȚA LONDONEZĂ

...15 ianuarie 1969. Pe Wembley, românul Anca aleargă mai mult decît Stiles sau Bobby Charlton, Ball sau Hunt și acoperă o zonă uriașă. Iată-l dublîndu-l pe Sătmăreanu, pentru ca peste 20 de secunde să șuteze splendid la poarta lui Banks. Șutul trece de puțin pe lîngă colțul barei... Nu-i nimic! Anca revine în propriul teren, acroșează, deposedează, își deschide partenerii, îi susține în contraatacuri, luptă cu o rară energie pînă la ultima secundă a jocului.

. . . . . .

Secvența de mai sus ar putea fi o încheiere, pentru că ea reprezintă happy-end-ul unei întîmplări ieșite din comun. Îi mai adăugăm, totuși, o ultimă imagine, prezentîndu-l pe eroul nostru într-o ipostază foarte actuală.

. . . . . .

...Duminică 2 februarie 1969. Camera 23 a căminului studențesc clujean din str. Avram Iancu. Studentul medicinist Dan Anca pregătește un examen. O scurtă pauză cu temă fotbalistică. **„Ce-am mai făcut în ultimul timp? Antrenamente susținute pe zăpadă, „antrenamente" susținute pentru... examene! Să nu uit, zilele trecute am avut o întîlnire cu pionierii școlii nr. 3 din orașul meu de pe malul Arieșului, Turda, care m-au invitat să le vorbesc despre Bobby Charlton, despre Wembley, despre „draw"-ul nostru cu campionii lumii, despre proiectele mele de viitor, despre Mexic...**

— Apropo, ce le-ai spus despre Mexic?

— Că pentru a ajunge la C.M. și a le aduce de acolo cîteva sombrero, am să parcurg distanța Cluj-Mexico City la antrenamente...

. . . . . .

Înainte de fluierul unei reprize de fotbal, l-am lăsat pe Anca la studiul stomatologiei, cea mai ardentă preocupare la ordinea zilei.

Scriind aceste rînduri, mă gîndesc la psihicul optimist, puternic, al acestui tînăr talentat. Pe un om ca el, care a debutat în națională pe Wembley, după ce cu numai un an înainte era considerat eliminat de pe terenul de sport, pe un asemenea om îl așteaptă multe alte victorii în viață, în sport.

Marius POPESCU

Anca, la cîteva luni după accident, în partida cu Steaua
Foto: V. BAGEAC

FOTBALUL MAI TARE CA FRIGUL!

fotbal

PETROLUL — POLITEHNICA IAȘI 2—1 (0—0)

PLOIEȘTI, 9 (prin telefon). În pofida timpului nefavorabil, peste 2 000 de spectatori au luat loc în tribunele stadionului din localitate, pentru a asista la evoluția petroliștilor (prima din acest an) în compania studenților ieșeni. Față de starea terenului, acoperit de zăpadă, se poate aprecia că jocul practicat de cele două formații a atins un nivel mulțumitor. Dar, în timp ce oaspeții s-au remarcat printr-un mai bun control al balonului, ca și printr-o mai rațională organizare a jocului, localnicii au fost superiori din punct de vedere fizic, terminînd jocul mai proaspeți. Scorul a fost deschis de Petrolul, în min. 65, prin punctul înscris de Dridea, din lovitură de la 11 m. În min. 77, același Dridea execută din nou un penalti, dar Constantinescu apără. Egalarea survine în min. 85, cînd Cuperman face inutilă intervenția lui M. Ionescu. În ultimul minut, Grozea înscrie golul victoriei.

PETROLUL: Sfetcu (M. Ionescu) — Gruber, Bădin (N. Ionescu), Pal, Mocanu, N. Ionescu (Dincuță), Iuhas, Grozea, Dridea, Pavlovici, Moldoveanu.

POLITEHNICA IAȘI: Constantinescu — Lupea, Ianul, Stoicescu II, Deleanu, Romilă, Contardo, Incze IV, Lupulescu, Cuperman, Costăchescu. **A. VLĂSCEANU,** coresp. principal.

STEAUA — PROGRESUL 1—0 (0—0)

În fine, amicalul dintre cele două formații bucureștene, programat inițial joi, s-a disputat duminică dimineața, pe terenul de zgură din str. Dr. Staicovici. Nici frigul, nici zăpada căzută din abundență nu i-au împiedicat pe iubitorii sportului cu balonul rotund să se întîlnească, înainte de începerea sezonului oficial, cu echipele favorite. Antrenorii Ștefan Covaci și Cornel Drăgușin au adus în fața spectatorilor două echipe bine pregătite, care au oferit o dispută interesantă. Meciul a fost viu disputat, cu faze frumoase, alternînd de la o poartă la alta. Unicul gol al acestei partide a fost înscris de Dumitriu III, în min. 58, în urma unei lovituri de colț. Arbitrilor bucureșteni **Dumitru Isăcescu** (la centru), **Dumitru Ghețu** și **Constantin Niculescu** li s-au aliniat echipele:

Steaua: Andrei (Suciu), Sătmăreanu, Dumitru Nicolae, Hălmăgeanu, Vigu, Negrea (Soo), Dumitriu III (Ștefănescu), Pantea, Tătaru II (Constantin), Voinea (Dumitriu III), Manea.

Progresul: Mîndru, V. Popescu, Măndoiu, Peteanu, (Grama), A. Constantinescu, Neacșu (Șoangher), Beldeanu (Mocanu), R. Ionescu, Matei, Mateianu (Oaidă), Decu.

În deschidere, s-au întîlnit echipele de tineret-rezerve. Au cîștigat tinerii fotbaliști de la Steaua, cu scorul de 3—2, (0—0). Au marcat Belea (2), Cojocaru, respectiv Alecu și Goia.

Din echipa Progresului a lipsit Țărălungă, sancționat de antrenori pentru abateri de la viața sportivă.

AUREL PĂPĂDIE și FLORIN SANDU

UNIVERSITATEA CRAIOVA — DINAMO BUCUREȘTI 3—2 (2—2)

CRAIOVA, 9 (prin telefon). Pe stadionul Tineretului, peste 7 000 de spectatori au aplaudat prima victorie a studenților craioveni, obținută în fața dinamoviștilor bucureșteni.

Echipele au intrat pe teren fără Dumitrache, Nunweiller VI și Ghergheli (Dinamo), Mînă, Neagu și Circiumărescu (Universitatea).

La o greșeală comisă de Bitlan, Frățilă deschide scorul, în min. 28. Două minute mai tîrziu, Bălan aduce egalarea, reluînd în plasă, cu pieptul, mingea centrată de Martinovici. În min. 37, Frățilă aduce din nou avantaj echipei sale. În minutul următor, Oblemenco restabilește echilibrul, marcînd un gol splendid (din plonjon) cu capul. În min. 46, Dinamo beneficiază de o lovitură de la 11 m, ca urmare a hențului în careu, comis de fundașul Niculescu. Boc ratează însă penaltiul, șutînd mingea în bara transversală! Ultimul gol al partidei a fost înscris în min. 62, cînd Oblemenco a trimis în plasă balonul centrat de Martinovici: 3—2.

Universitatea: Oprea (min. 46 Gaboraș) — Niculescu, Deselnicu, Bitlan, Țană (min. 46 Deliu), Tacoi, Ivan (min. 46 Strîmbeanu), Niță (min. 65 Bărăitaru), Bălan (min. 46 Zdrăilă), Oblemenco, Martinovici.

Dinamo: Datcu (min. 46 Coman) — Pîrvu (min. 46 Popa), Boc, Dinu, Traian Ionescu (min. 46 Ștefan), Stoenescu, Sălceanu (min. 55 Crăciunescu), Pîrcălab, Frățilă, Naghi, Haidu (min. 46 Ion Constantin).

În deschidere: Electroputere — Universitatea (tineret-rezerve) 2—0 (1—0).

ȘTEFAN GURGUI — coresp. principal

RAPID — RAPID (TINERET) 6—4 (2—2)

Înfruntînd (am putea spune chiar sfidînd) frigul și vîntul de ieri, cîteva sute de spectatori au răspuns prezent pe stadionul Giulești, unde Rapidul a susținut un joc în familie. Pe un teren acoperit în întregime de zăpadă, echipa I, fără Dan, Jamaischi (ușor accidentați), Dinu (cu amigdalele umflate) și Mazurachis (plecat la Cluj după... bagaje) a avut ca sparing-partener formația de tineret-rezerve.

Prezența lui Răducanu pe post de atacant central în echipa de tineret, a constituit sarea și piperul meciului.

Condusă în min. 70 cu 4—2, echipa I a reușit o spectaculoasă răsturnare de scor, terminînd învingătoare cu 6—4 (2—2).

Codreanu (2), Adam, Petreanu, Năsturescu și Pop au marcat pentru echipa I; Răducanu (2) și Bădoi (2) pentru tineret.

RAPID I: Rămureanu — Ștefan, Motroc, Lupescu, Greavu (min. 46... antrenorul Cristescu), Pop, Angelescu, Năsturescu, Adam, Petreanu, Codreanu.

RAPID TINERET: Crăciun — Marin Stelian, Costea, Niță, Gh. Ionescu, Mitroi, Dumitru, Mărdărescu (fiul antrenorului V. Mărdărescu). Răducanu, Neagu, Bădoi

Dumitru VIȘAN

Constantinescu, portarul ieșenilor, boxează balonul cu pumnul, îndepărtînd pentru moment pericolul din fața porții sale Foto: ION POPESCU

STEAGUL ROȘU — A. S. A. TG. MUREȘ 5—0 (3—0)

BRAȘOV, 9 *(prin telefon).* Amicalul de pe stadionul Tineretului (bine curățat de zăpadă) a atras peste 3 000 de amatori de fotbal. Deși geruia, cei prezenți s-au „încălzit" la acțiunile spectaculoase realizate de jucători (în special cele oferite de gazde) și, mai ales, la frumoasele goluri marcate de favoriții lor, care se prezintă bine puși la punct cu pregătirea.

Scorul realizat nu este de fel întîmplător. Brașovenii au acționat mult mai organizat, observîndu-se o mai mare coeziune care s-a caracterizat și prin crearea unor faze atractive, încheiate cu șuturi puternice și cu 5 goluri.

Replica divizionarilor A n-a fost concludentă decît sub aspectul pregătirii fizice, capitol la care se prezintă mulțumitor. Au marcat: Florescu (min. 35, 43, 76), Györfi (min. 4), Pescaru (min. 70). Tîmpănaru a fost eliminat.

STEAGUL ROȘU: Adamache (Papuc) — Ivăncescu, Jenei, Alecu, Rusu (Kadar), Pescaru, Balint (Iordache), Necula (Stan), Gane (Ardeleanu), Florescu, Györfi.

A.S.A. TG. MUREȘ: Soliom (Ungvari) — Sleam, Balaș (Tîmpănaru), Toth, Czako (Chiru), Siko, Ciutac, Lucaci, Mureșan, Raksi (Dodu), Silaghi. A arbitrat Pop Gavrilă (Brașov).

C. GRUIA — coresp. principal

PRIMELE MECIURI ALE ECHIPEI NAȚIONALE DE JUNIORI

Sezonul internațional 1969 al echipei de juniori a României va fi inaugurat de o dublă întîlnire ROMÂNIA — R. D. GERMANĂ, care va avea loc în zilele de 26 și 28 martie la Craiova și, respectiv, Rm. Vîlcea. Partida din 26 martie se va disputa în program cuplat cu meciul de divizia A Universitatea Craiova — Universitatea Cluj

LA VAGONUL ARAD ÎNTRE DOUĂ IERNI...

„Mă vei uita, că și uitarea e scrisă-n legile omenești"... se spune într-o veche romanță. Și, într-adevăr, așa e. Dar cîte o dată, într-o anumită situație — **și aceasta se întîmplă în special la fotbal** — anumite lucruri se uită parcă prea repede. În fața unei situații grele, a unui insucces înregistrat de echipă, unui om începe să i se reproșeze incapacitatea, să i se pună pe umeri toate lipsurile din lume și atunci, rece, implacabil, un burete nevăzut șterge tot ce a făcut acel antrenor într-o perioadă de timp nu prea îndepărtată. Se uită vremea cînd jucătorii erau mulțumiți de maistrul jor, cînd membrii secției de fotbal și spectatorii îl lăudau...

★

...Nu e mult de atunci. Un an. Exact un an. Era o zi de iarnă, cînd fotbaliștii își reluau pregătirile pentru noul sezon. Atunci am poposit la Arad. Rezultatele tot mai bune realizate în campionat și cupă, situația excelentă pe care o avea VAGONUL în clasament la jumătatea întrecerii, anunțau formația constructorilor de vagoane drept candidată principală la promovarea în prima divizie a țării. Iată ce ne-a făcut să luăm drumul Aradului.

★

Am găsit atunci în vechiul centru fotbalistic al țării o atmosferă demnă de invidiat de către alți iubitori ai acestui sport. Suporterii, ca toți tifosii din lume, dornici de victorii și aptimiști, declarau fără ezitare: **„Vom avea două formații în divizia A. Aradul va realiza pentru prima oară această performanță. Formidabil, nu?**

Am vizitat în ziua aceea uzina, conducerea asociației, echipa. La stadion, cu cîteva minute înaintea unui antrenament, am găsit o atmosferă de adevărată familie. Băieții, veseli se echipau de zor. Într-unul din birouri, antrenorul TOMA JURCA își pregătea minuțios lecția. Posibilitatea promovării le dădea tuturor curaj, dar și emoții. Jurcă, tînăr antrenor, se simțea parcă stînjenit de prezența reporterului care-i solicita primul interviu...

★

Au urmat zile frumoase. Minunea s-a produs. Vagonul (ca să folosim titlul materialului publicat atunci) a... garat în divizia A, cu un avans de 6 puncte față de următoarea clasată. Excelentă performanță!

★

...A mai trecut o jumătate de an. Zilele frumoase au rămas în urmă, uitate parcă de toți cei ce susțineau că sînt suporterii Vagonului, că îndrăgesc fotbalul. Diferența de clasă dintre Vagonul și celelalte echipe de A (adică diferența calitativă a fotbalului practicat în cele două divizii a început să-și spună cuvîntul. În confruntările cu U.T.A., Steaua sau Dinamo, Vagonul a trebuit să plece steagul. Și noua promovată, încet — încet a ajuns pe locul 16. Din acel moment au început tunetele și fulgerele, s-au descoperit „marile lipsuri" ale unui antrenor tînăr ce străbătuse cu formația sa drumul anevoios de la divizia C pînă la elita fotbalului nostru. Au început să se audă voci: **„Jurcă nu mai e bun"... „Nu mai face pregătiri cum trebuie"... „E indulgent cu jucătorii"...** Membrii secției de fotbal, deveniți peste noapte specialiști, s-au amestecat tot mai des în treburile antrenorului. La recenta plenară a G.J.E.F.S. Arad s-a evidențiat comportarea echipei C.F.R. — locul 2 în divizia B — dar promovarea Vagonului, realizată tot în perioada la care se referea raportul, este trecută cu vederea. Deci, e mai bine să fii pe undeva în prima jumătate a unui clasament de divizie B sau C, decît să promovezi în A. Ciudată logică!

★

Desigur, e normal ca oamenii — și în sport, ca în toate domeniile de activitate — să nu se mulțumească cu puțin, să aspire întotdeauna la mai mult și la mai bine. Dar de aici și pînă la a renunța la serviciile unui antrenor care a făcut dovada unor reale calități, putere de muncă, dragoste față de echipa cu care a plecat la drum de cînd a debutat ca antrenor, e prea mult. Se pare că vîntul a adus dinspre Timișoara virusul unei boli ce se dovedește periculoasă, potrivnică unor rezultate bune: **schimbarea antrenorului,** ca unică soluție de salvare a echipei. În locul unui ajutor real, al unei depline colaborări între asociație, secție de fotbal și antrenor s-a ales varianta „divorțului". De ce oare cei de la Vagonul n-au învățat nimic de la vecini? Și U.T.A. a avut necazuri. Ne amintim bine că 2—3 ani textiliștii au scăpat cu greu de retrogradare. Dar antrenorul N. Dumitrescu n-a fost schimbat. A fost lăsat să lucreze și rezultatele se văd. În schimb, la Vagonul s-a șters cu buretele tot ce a făcut bun antrenorul Jurcă, față de care — am auzit — asociația are încă mari obligații. Și apoi, această schimbare la mijlocul campionatului poate avea ea efectele scontate, evitarea retrogradării? Greu de presupus. Jurcă a avut și el lipsurile lui și, după cum ne spunea cu amărăciune în glas, le regretă. A greșit poate că nu l-a luat pe Weichelt și Jack, fotbaliști la care renunțase U.T.A., că nu a fost exigent în ultima vreme. Dar ce a făcut asociația sau membrii secției de fotbal? Jucătorii Vagonului n-au nici o vină? Chivu și Boroș își petrec în mod corespunzător timpul liber? Ce măsuri a luat asociația cînd doi jucători au plecat din pregătirea de la Lipova fiindcă antrenamentele erau prea tari, sau cînd Dvorjak — fiul noului antrenor, Francisc Dvorjak — a refuzat pur și simplu să facă deplasarea pentru meciul de la Cluj? Dar toate acestea au fost uitate, iar vinovatul principal s-a găsit ușor — antrenorul.

★

Am fost la Vagonul în două ierni consecutive. În decursul unui an multe s-au schimbat (pînă și antrenorul și biroul secției de fotbal). Azi, nimeni nu mai zîmbește. Toată lumea e obsedată de locul 16 din clasament, de retrogradare. Așa e fotbalul. O echipă trebuie să fie ultima. Dar, arădenii se întreabă: de ce tocmai Vagonul?

Constantin ALEXE

MICII FOTBALIȘTI DE LA STEAUA SE PREGĂTESC...

În perioada 1—15 februarie, clubul Politehnica București a pus la dispoziția clubului Steaua, în mod gratuit, sala de sport, zilnic între orele 8—10,30. Pe parcursul celor 15 zile, în această sală se pregătesc aproximativ 100 de copii, provenind din cele două centre de copii: Steaua „23 August" și Ghencea. Participă la pregătire copii între 11 și 14 ani, în cadrul a două grupe de vîrstă, sub conducerea unui colectiv de antrenori: F. Fabian, grupa 1954; N. Vîlcov, grupa 1955; I. Stănilă, ajutat de instructorul voluntar P. Mihai, grupa 1956; M. Sîrbu, grupa 1957. Remarcabil este faptul că ambele centre dispun de cîte un medic.

În această perioadă, grupele de copii susțin zilnic jocuri de antrenament și verificare, în vederea îmbunătățirii deprinderilor tehnice și a mișcării în teren. Condițiile din sală permit însușirea cît mai corectă a diferitelor procedee tehnice.

Antrenorul Vîlcov ne-a vorbit despre necesitatea asigurării unei pregătiri în sală a copiilor în această perioadă friguroasă a anului, făcînd comparație cu anii anteriori, cînd progresul micului fotbalist era frînat de condițiile improprii de desfășurare a pregătirii în aer liber în această perioadă a anului. Antrenorul NICOLAE VÎLCOV și șeful centrului de copii Steaua „23 August", IDIE SAVU, ne-au mărturisit că printre „puștii" pe care îi au la dispoziție sînt cîteva talente deosebite ca Ion Munteanu, Marin Niță, Radu Vasile, Ion Ghiță (grupa 1955); Valentin Constantinescu, Romulus Ștefan, Vasile Chirilă (1957).

P. DUMITRESCU

PRONOSPORT

AȘA ARATA O VARIANTĂ CU 13 REZULTATE EXACTE LA CONCURSUL PRONOSPORT NR. 6 ETAPA DIN 9 FEBRUARIE 1969

I. Atalanta — Fiorentina	2
II. Bologna — Lanerossi	1
III. Cagliari — Varese	X
IV. Milan — Verona	1
V. Napoli — Inter	1
VI. Palermo — Juventus	X
VII. Roma — Pisa	1
VIII. Torino — Sampdoria	1
IX. Padova — Brescia	X
X. Reggiana — Lazio	1
XI. Catanzaro — Foggia	X
XII. Mantova — Spal	X
XIII. Bari — Monza	1

FOND DE PREMII 355.561 lei